HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

24 octombrie 2013*

„Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Prestație familială — Bonificație pentru copil — Reglementare națională care prevede acordarea unei prestații drept bonificație din oficiu pentru copil — Interdicția cumulării prestațiilor familiale”

În cauza C-177/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Cour de cassation (Luxemburg), prin decizia din 29 martie 2012, primită de Curte la 17 aprilie 2012, în procedura

Caisse nationale des prestations familiales

împotriva

Salim Lachheb,

Nadia Lachheb,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, și domnii E. Juhász, A. Rosas (raportor), D. Šváby și C. Vajda, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Caisse nationale des prestations familiales, de A. Rodesch, avocat;

— pentru domnul și doamna Lachheb, de C. Rimondini, avocat;

— pentru Comisia Europeană, de V. Kreuschitz și de G. Rozet, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 18 TFUE și 45 TFUE, a articolului 1 litera (u) punctul (i), a articolului 3 și a articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 (JO L 117, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 211, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), precum și a articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11).

2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unui litigiu între Caisse nationale des prestations familiales (denumită în continuare „CNPF”), pe de o parte, și domnul și doamna Lachheb, rezidenți francezi, dintre care unul lucrează în Luxemburg, iar celălalt în Franța, pe de altă parte, privind o decizie a CNPF de a include o prestație denumită „bonificație pentru copil” în baza de calcul destinată determinării valorii prestațiilor familiale care urmau să fie plătite domnului și doamnei Lachheb de către statul luxemburghez.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Primul, al cincilea, al optulea și al zecelea considerent ale Regulamentului nr. 1408/71 au următorul cuprins:

„întrucât dispozițiile de coordonare a legislațiilor naționale de securitate socială se înscriu în cadrul liberei circulații a lucrătorilor care sunt cetățeni ai statelor membre și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului lor de viață și a condițiilor de angajare a acestora;

[…]

întrucât este necesar, în cadrul acestei coordonări, să se garanteze, în interiorul Comunității, egalitatea de tratament, în conformitate cu diferitele legislații naționale, pentru lucrătorii care locuiesc în statele membre, persoanele aflate în întreținerea lor, precum și urmașii acestora;

[…]

întrucât este necesar ca lucrătorii salariați și cei care desfășoară activități independente care se deplasează în interiorul Comunității să fie cuprinși în regimul de securitate socială al unui singur stat membru, pentru a se evita suprapunerea legislațiilor naționale aplicabile și complicațiile care ar putea rezulta din această situație;

[…]

întrucât, pentru a garanta în fapt egalitatea de tratament a tuturor lucrătorilor ocupați pe teritoriul unui stat membru, este bine să se stabilească că legislația aplicabilă este, ca regulă generală, legislația statului membru pe teritoriul căruia persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă”.

4 Articolul 1 din acest regulament enunță definițiile aplicabile în cadrul acestuia.

5 Articolul 1 litera (u) din regulamentul menționat prevede:

„(i) prestații familiale înseamnă toate prestațiile în natură sau în numerar menite să acopere cheltuielile familiale în temeiul dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) litera (h), cu excepția alocațiilor speciale pentru nou-născuți sau de adopție menționate în anexa II;

(ii) indemnizații familiale înseamnă prestațiile periodice în numerar acordate exclusiv în funcție de numărul și, dacă este cazul, vârsta membrilor de familie."

6 Articolul 3 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor speciale ale prezentului regulament, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament au aceleași obligații și se bucură de aceleași avantaje prevăzute de legislația oricărui stat membru ca și cetățenii acelui stat."

7 Potrivit articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71, acesta se aplică tuturor legislațiilor referitoare la următoarele domenii de securitate socială privind prestații familiale.

8 În temeiul articolului 4 alineatul (2), acest regulament se aplică tuturor regimurilor generale și speciale de securitate socială, contributive sau necontributive, precum și regimurilor privind obligațiile angajatorului sau ale armatorului în ceea ce privește prestațiile prevăzute la alineatul (1).

9 Articolul 5 din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„Statele membre specifică legislația și regimurile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2), prestațiile speciale necontributive menționate la articolul 4 alineatul (2a), prestațiile minime menționate la articolul 50 și prestațiile prevăzute la articolele 77 și 78 în declarații care trebuie notificate și publicate conform articolului 97."

10 Intitulat „Reguli generale", articolul 13 din același regulament prevede:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament fac obiectul legislației unui singur stat membru. Legislația respectivă este stabilită în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul la care persoana este încadrată își are sediul social sau adresa pe teritoriul altui stat membru;

[…]"

11 Articolul 73 din Regulamentul nr. 1408/71 prevede:

„Lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă aflat sub incidența legislației unui stat membru are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum ar avea reședința în acel stat, sub rezerva dispozițiilor anexei VI."

12 Articolul 76 din acest regulament are următorul cuprins:

„(1) În cazul în care, pe durata aceleiași perioade, pentru același membru de familie și în temeiul desfășurării unei activități profesionale, prestațiile familiale sunt prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie au reședința, dreptul la prestații familiale datorate în conformitate cu legislația unui alt stat membru, dacă este cazul în temeiul articolului 73 sau 74, se suspendă până la cuantumul prevăzut de legislația primului stat membru.

(2) Dacă o cerere pentru prestații nu este făcută în statele membre pe al căror teritoriu au domiciliul membrii de familie, instituția competentă a celuilalt stat membru poate aplica dispozițiile alineatului (1), ca și cum prestațiile ar fi acordate în primul stat membru."

13 Articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1612/68 prevede:

„(1) Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criterii de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămâne fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea.

(2) Acesta beneficiază de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali."

14 Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74), în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 574/72"), prevede:

„(a) Dreptul la prestații sau alocații familiale datorate în temeiul legislației unui stat membru, conform căreia dobândirea dreptului la aceste prestații sau alocații nu este subordonată unor condiții de asigurare, activitate salariată sau independentă, se suspendă atunci când, în cursul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, sunt datorate prestații numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru sau prin aplicarea articolului 73, 74, 77 sau 78 din [Regulamentul nr. 1408/71], până la concurența sumei prestațiilor respective.

(b) Cu toate acestea, dacă se exercită o activitate profesională sau comercială pe teritoriul primului stat membru:

(i) în cazul prestațiilor datorate fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 73 sau 74 din regulament persoanei îndreptățite să primească prestațiile familiale sau persoanei căreia urmează să-i fie acordate acestea, dreptul la prestațiile familiale datorate fie numai în temeiul legislației naționale a acelui alt stat membru, fie în temeiul articolelor menționate anterior se suspendă până la concurența sumei prestațiilor familiale prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie. Prestațiile plătite de statul membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie sunt suportate de statul membru respectiv;

[…]"

15 Trebuie arătat, pe de o parte, că Regulamentul nr. 1408/71 a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82) și, pe de altă parte, că Regulamentul nr. 574/72 a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 (JO L 284, p. 1), aceste noi regulamente fiind aplicabile de la 1 mai

2010, conform articolului 91 din Regulamentul nr. 883/2004 și articolului 97 din Regulamentul nr. 987/2009. Având în vedere însă momentul faptelor în discuție în litigiul principal, acestea sunt guvernate de Regulamentul nr. 1408/71 și de Regulamentul nr. 574/72.

Dreptul luxemburghez

16 Legea din 21 decembrie 2007 de introducere a Legii privind bonificația pentru copil (*Mémorial* A 2007, p. 3949) a modificat începând din anul 2008 sistemul reducerii de impozit în beneficiul persoanelor cu copii prevăzut de reglementarea luxemburgheză. Articolul 5 din legea menționată, care face parte din titlul II din aceasta, prevede:

„Se introduce Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil.

Articolele din legea citată au următorul cuprins:

«Articolul 1. Pentru fiecare copil care locuiește fie la domiciliul comun al tatălui și al mamei sale, fie la domiciliul tatălui sau al mamei sale, care asigură singur educația și îngrijirea copilului, și pentru care există dreptul la alocații familiale potrivit articolului 1 din Legea modificată din 19 iunie 1985 privind alocațiile familiale și crearea Caisse nationale des prestations familiales [(*Mémorial* A 1985, p. 680)], se acordă o bonificație pentru copil cu titlul de bonificație din oficiu aferentă reducerii de impozit prevăzute la articolul 122 din Legea modificată din 4 decembrie 1967 privind impozitul pe venit.

Articolul 2. Bonificația pentru copil este stabilită la 922,5 [euro] pe an. Aceasta se plătește în cursul anului fiscal la care se raportează potrivit modalităților care urmează să fie stabilite prin regulamentul Marelui Ducat vizat la articolul 6.

Plata se efectuează de către [CNPF] cu efect liberator către titularul alocațiilor familiale stabilit la articolul 5 primul și al patrulea paragraf sau, în cazul copilului căruia i se asigură educația și creșterea de către unul dintre părinți singur, către părintele titular prevăzut la articolul 5 al doilea paragraf prima teză din Legea modificată din 19 iunie 1985 privind alocațiile familiale și crearea Caisse nationale des prestations familiales, odată cu plata alocațiilor familiale.

[…]

Articolul 4. Sunt în plus aplicabile în raport cu executarea prezentei legi, cu adaptare terminologică dacă este cazul, articolul 23 al doilea și al treilea paragraf și articolele 24, 26, 27, 28, 29, 30 și 31 din Legea modificată din 19 iunie 1985 privind alocațiile familiale și crearea Caisse nationale des prestations familiales și articolul 208 al patrulea paragraf, articolul 273 al cincilea paragraf, articolul 276, articolul 278 primul și al doilea paragraf, articolul 291, articolul 292a, articolul 302 al patrulea paragraf, articolele 311 și 333, articolul 334 primul paragraf din Codul asigurărilor sociale (code des assurances sociales).

Articolul 5. Articolul 6 primul paragraf prima teză din Legea modificată din 19 iunie 1985 privind alocațiile familiale și crearea Caisse nationale des prestations familiales se completează cu „bonificației pentru copil”, care se intercalează după „pentru copii școlari”.

Articolul 6. Un regulament al Marelui Ducat poate preciza normele de punere în aplicare a prezentei legi.»

[…]”

17 Articolul 29 din Legea din 19 iunie 1985 privind alocațiile familiale și crearea Caisse nationale des prestations familiales, la care articolul 4 din Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil face trimitere în vederea executării sale, a devenit, în urma intrării în vigoare a Legii din 13 mai 2008 privind introducerea unui statut unic (*Mémorial* A 2008, p. 790), articolul 317 din Codul securității sociale (code de la sécurité sociale). Potrivit articolului 29 menționat:

„În toate cazurile, se acordă o singură alocație de aceeași natură pentru fiecare copil.

Se prevede prin regulament al Marelui Ducat interzicerea cumulării prestațiilor prevăzute în prezenta carte cu cele prevăzute în aceleași scopuri de un sistem nonluxemburghez sau limitarea ei la valoarea alocației celei mai mari."

18 Articolul 1 din Regulamentul Marelui Ducat din 19 decembrie 2008 de stabilire a modalităților de plată a bonificației pentru copil începând cu anul 2009 (*Mémorial* A 2008, p. 3305, denumit în continuare „Regulamentul Marelui Ducat din 19 decembrie 2008"), adoptat în executarea articolului 6 din Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil, prevede:

„Începând de la 1 ianuarie 2009, bonificația pentru copil se plătește în tranșe lunare de 76,88 [euro] pentru fiecare copil și pentru fiecare lună în cursul căreia pentru copilul beneficiar vizat la articolul 1 din Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil există dreptul la alocațiile familiale integrale. […]

Prin excepție de la primul paragraf, bonificația este inclusă în suplimentul diferențial până la concurența unei sume de 76,88 [euro] pentru fiecare copil și pentru fiecare lună în cursul căreia pentru copilul beneficiar există dreptul la prestații familiale diferențiale acordate pentru o afiliere obligatorie [la] sistemul de securitate socială din Luxemburg. Suplimentul diferențial este plătit anual sau semestrial în urma prezentării unei dovezi de plată a prestațiilor nonluxemburgheze obținute în cursul perioadei de referință.

Plata bonificației se efectuează potrivit acelorași modalități ca și alocațiile familiale."

Litigiul principal și întrebările preliminare

19 Domnul și doamna Lachheb locuiesc împreună cu copiii lor la Mondelange (Franța). Reiese din dosarul prezentat Curții, pe de o parte, că domnul Lachheb desfășoară o activitate salariată în Luxemburg, iar soția sa lucrează în Franța și, pe de altă parte, că domnul și doamna Lachheb au dreptul, în temeiul reglementării luxemburgheze, la plata unui „supliment diferențial" de către CNPF, al cărui cuantum corespunde diferenței dintre prestațiile familiale la care au dreptul din partea statului în care domnul Lachheb este angajat, respectiv Marele Ducat al Luxemburgului, și cele pe care le pot solicita de la statul lor de rezidență, respectiv Republica Franceză.

20 În urma opoziției formulate de domnul și de doamna Lachheb, comitetul director al CNPF a confirmat o decizie a președintelui acesteia din urmă care, începând din luna aprilie 2009, a luat în considerare bonificația pentru copil datorată domnului și doamnei Lachheb în conformitate cu reglementarea luxemburgheză pentru calculul suplimentului diferențial prevăzut la articolul 1 al doilea paragraf din Regulamentul Marelui Ducat din 19 decembrie 2008.

21 În urma acțiunii introduse de domnul și de doamna Lachheb, Conseil arbitral de la sécurité sociale (Consiliul Arbitral al Securității Sociale) a reformat această decizie, prin hotărârea din 7 februarie 2011, refuzând, în temeiul articolului 95 din Constituție, să aplice Regulamentul Marelui Ducat din 19 decembrie 2008, în considerarea neconformității sale cu Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil, întrucât această lege garantează că reducerile de impozit în beneficiul persoanelor cu copii pentru care există dreptul la alocațiile familiale se acordă sub forma bonificațiilor

pentru copil, cu titlu de bonificație din oficiu. Conseil arbitral a declarat că domnul și doamna Lachheb aveau dreptul în continuare, începând cu luna aprilie 2009, la bonificația pentru copil prevăzută cu titlu de bonificație din oficiu aferentă reducerii impozitului.

22 CNPF a atacat cu recurs această hotărâre la instanța de trimitere, invocând cinci motive, dintre care primele trei se întemeiază pe încălcarea, pe neaplicarea, pe aplicarea incorectă sau pe interpretarea eronată a articolului 1 litera (u) punctul (i), a articolului 3 alineatul (1), a articolului 4 alineatul (1) litera (h) și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, precum și a articolului 10 din Regulamentul nr. 574/72.

23 Instanța de trimitere observă că bonificația pentru copil prevăzută de reglementarea luxemburgheză este considerată de aceasta o prestație familială căreia i se aplică normele privind interzicerea cumulului prevăzute în această materie.

24 Potrivit instanței menționate, mecanismul suplimentului diferențial, preluat din dreptul Uniunii și la care se referă Regulamentul Marelui Ducat din 19 decembrie 2008, este relevant în cazul în care se aplică unei prestații calificate drept prestație familială în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) și al articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71. În schimb, dacă mecanismul suplimentului diferențial se aplică în cazul unor avantaje care nu constituie prestații de securitate socială în sensul regulamentului menționat, această aplicare, care ar avea ca efect privarea unei părți a lucrătorilor frontalieri care se deplasează din alte state membre în Luxemburg pentru a desfășura o activitate profesională de plata integrală a bonificației pentru copil, în timp ce aceasta ar fi acordată integral lucrătorilor care locuiesc în Luxemburg, ar risca să constituie o măsură discriminatorie în sensul articolului 7 din Regulamentul nr. 1612/68, al articolelor 18 TFUE și 45 TFUE, precum și al articolului 3 din Regulamentul nr. 1408/71.

25 Întrucât are dubii legate de calificarea drept prestație familială în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) și al articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 a unei prestații precum bonificația pentru copil prevăzută de reglementarea luxemburgheză, Cour de cassation a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) O prestație precum cea prevăzută de Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) și al articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul [nr. 1408/71]?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolele 18 [TFUE] și 45 [TFUE], articolul 7 din Regulamentul [nr. 1612/68] sau articolul 3 din Regulamentul [nr. 1408/71] se opun unei reglementări naționale de tipul celei în discuție în acțiunea principală, în temeiul căreia acordarea unei prestații precum cea prevăzută de Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil lucrătorilor care își desfășoară activitatea profesională pe teritoriul statului membru în cauză și locuiesc împreună cu membrii familiei lor pe teritoriul unui alt stat membru este suspendată până la concurența cuantumului prestațiilor familiale prevăzute pentru membrii familiei lor de legislația statului membru de reședință, reglementarea națională impunând aplicarea în cazul prestației respective a interdicțiilor de cumulare a prestațiilor familiale prevăzute la articolul 76 din Regulamentul [nr. 1408/71] și la articolul 10 din Regulamentul [nr. 574/72]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

26 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle dacă articolul 1 litera (u) punctul (i) și articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul că o prestație precum bonificația pentru copil instituită prin Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul acestui regulament.

27 Trebuie amintit cu titlu introductiv că, în conformitate cu litera articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, care menționează expres „legislațiile referitoare la […] domenii de securitate socială”, domeniul material de aplicare al acestui regulament se extinde la toate legislațiile statelor membre referitoare la domeniile de securitate socială enumerate la literele (a)-(h) ale aceleiași dispoziții.

28 În special, Curtea a decis în repetate rânduri că distincția dintre prestațiile excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1408/71 și prestațiile care intră în acest domeniu de aplicare se întemeiază în esență pe elementele constitutive ale fiecărei prestații, în special pe obiectivele sale și pe condițiile sale de acordare, iar nu pe faptul că o prestație este sau nu este calificată de o legislație națională drept prestație de securitate socială (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 1992, Hughes, C-78/91, Rec., p. I-4839, punctul 14). În plus, Curtea a avut ocazia de a preciza că nu trebuie considerate ca fiind elemente constitutive pentru clasificarea prestațiilor caracteristicile strict formale (a se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2008, Petersen, C-228/07, Rep., p. I-6989, punctul 21 și jurisprudența citată). În consecință, faptul că o prestație este reglementată de dreptul național fiscal nu este decisiv pentru aprecierea elementelor sale constitutive.

29 În vederea acestei aprecieri, trebuie în primul rând să se examineze dacă bonificația pentru copil, precum cea în discuție în litigiul principal, trebuie considerată drept „prestație de securitate socială” în sensul Regulamentului nr. 1408/71.

30 Potrivit unei jurisprudențe constante, o prestație poate fi considerată prestație de securitate socială în măsura în care aceasta se acordă beneficiarilor independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale, pe baza unei situații definite conform prevederilor legale, și se referă la unul dintre riscurile expres enumerate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 (a se vedea în special Hotărârea din 21 iulie 2011, Stewart, C-503/09, Rep., p. I-6497, punctul 32 și jurisprudența citată).

31 Astfel cum arată CNPF și Comisia, prestația în discuție în litigiul principal este, pe de o parte, acordată automat atunci când există un copil în întreținere și pentru a compensa cheltuielile legate de îngrijirea acestui copil și corespunde, pe de altă parte, unei sume forfetare atribuite automat, fără legătură cu veniturile sau cu impozitele datorate de solicitant. În consecință, o prestație precum cea în discuție în litigiul principal constituie într-adevăr o prestație de securitate socială.

32 Pe de altă parte, Curtea a statuat deja că modul de finanțare a unei prestații este irelevant pentru calificarea acesteia drept prestație de securitate socială, după cum o dovedește faptul că, potrivit articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71, prestațiile necontributive nu sunt excluse din domeniul de aplicare al regulamentului menționat (a se vedea Hotărârea Hughes, citată anterior, punctul 21). În același mod, Curtea a avut ocazia de a preciza că mecanismul juridic la care recurge statul membru pentru a pune în aplicare prestația nu este relevant pentru calificarea acesteia drept prestație de securitate socială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 martie 2001, Offermanns, C-85/99, Rec., p. I-2261, punctul 46).

33 În al doilea rând, trebuie să se determine chiar natura prestației în discuție în litigiul principal. Pentru a distinge între diferitele categorii de prestații de securitate socială, trebuie să se ia în considerare riscul pe care îl acoperă fiecare prestație (Hotărârea din 18 iulie 2006, De Cuyper, C-406/04, Rec., p. I-6947, punctul 27).

34 În special, potrivit articolului 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71, sintagma „prestații familiale" înseamnă toate prestațiile în natură sau în numerar menite să acopere cheltuielile familiale. În această privință, Curtea a statuat că prestațiile familiale sunt destinate să ajute din punct de vedere social lucrătorii care au cheltuieli familiale, impunând colectivității să participe la cheltuielile respective (a se vedea Hotărârea din 4 iulie 1985, Kromhout, 104/84, Rec., p. 2205, punctul 14, precum și Hotărârea din 19 septembrie 2013, Hliddal și Bornand, C-216/12 și C-217/12, punctul 54 și jurisprudența citată).

35 Expresia „să acopere cheltuielile familiale", care figurează la articolul 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71, trebuie interpretată în sensul că urmărește în special o contribuție publică la bugetul familial, destinată să reducă cheltuielile legate de întreținerea copiilor (Hotărârea Offermanns, citată anterior, punctul 41, și Hotărârea din 7 noiembrie 2002, Maaheimo, C-333/00, Rec., p. I-10087, punctul 25).

36 În cauza principală, trebuie să se constate, astfel cum subliniază CPNF și Comisia și cum reiese din dosarul prezentat Curții, că bonificația pentru copil, care este plătită pentru fiecare copil aflat în întreținere, reprezintă o contribuție publică la bugetul familial destinată să reducă cheltuielile legate de întreținerea copiilor și, în consecință, constituie o prestație familială, în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71.

37 În această privință, faptul că această contribuție publică la bugetul familial ia forma unei prestații în numerar plătite în temeiul dreptului fiscal național, iar bonificația pentru copil are la origine o reducere de impozit în beneficiul persoanelor cu copii nu repune în discuție calificarea drept „prestație familială" a unei astfel de prestații, în temeiul principiilor amintite la punctul 32 din prezenta hotărâre.

38 Reiese din ansamblul considerațiilor care precedă că o prestație precum bonificația pentru copil în discuție în litigiul principal constituie o prestație familială în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71.

39 Prin urmare, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 1 litera (u) punctul (i) și articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul că o prestație precum bonificația pentru copil instituită prin Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul acestui regulament.

Cu privire la a doua întrebare

40 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

41 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

Articolul 1 litera (u) punctul (i) și articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că o prestație precum bonificația pentru copil instituită prin Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul acestui regulament.

Semnături